

ಮಾತುಕಟे

ಮಕ್ಕಳ ಬಿದ್ಯುಲ್ ಅಂದರೆ ದೊಡ್ಡವರೂ ಬಿದ್ಯುಲ್ ಎಂದಧ್ರಣ...

■ ಸಂಪರ್ಕನ: ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೆ. ತೋಗಸೀರ
ಕಲೆ: ನಾಗಾಂಥ

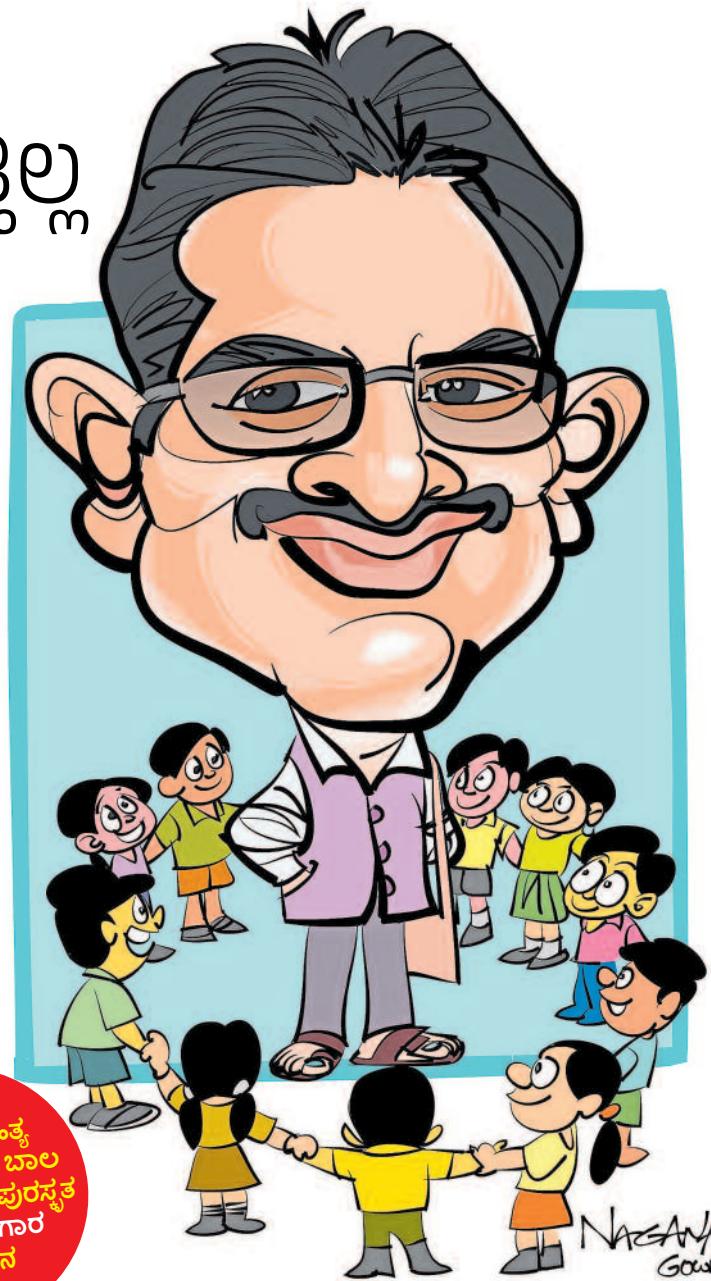
◆ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ 'ಭಾಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರರಸ್ತಾ ರ್ಕೆ ಪಾತ್ರ' ಗಿಧೀರಿ. ಏನನ್ನಿಸಿತು? ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅಂತ್ಯೇಯಾದ ಸುಧಿ ಶಿಲ್ಪಕಾರಿಗಳೇ ಮಿಸಿಯಾಯಿ, ಅಜ್ಞರಿಯೂ ಆಯ್ದು. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏಷಿಧ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ 27 ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಸ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಕಾಡೆಮಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದು ಸಂತಸದ ಸಂಗತಿ.

◆ ಬರೆಯುವದರೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರಿ? ಈ ಕಲೆ ಒಲಿದುದು ಹೇಗೆ?

ಶಿಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಈಗ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. 37 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಲ ಕಲೆದಿದ್ದೇನೆ. ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅಂದರೆ, ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಇರುವೇಕು ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆ ಇತ್ತು. ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿನ್ನು ತುಂಬ ಸ್ತ್ರೀಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪಾಠಕ್ಕೆ ಸಲುಧಿದಿದ್ದರೆ ಉಪಕರಣಗಳ ಶಿಧ್ಯಪಡಿಕಲು ಚಿತ್ರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಮೊದಲು ವೈಗ್ಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೀತಾ ಇದ್ದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಪಡ್ಡ-ಕಢೆಗಳಿಗೆ ಬರೀತಾ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಹಾಯಾಸವಾಯಿತು.

ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವ ಮಕ್ಕಳದು ಮಿಸಿಯ ಲೋಕ. ಎಂತಹ ಕವ್ಯವನ್ನೂ ಮಿಸಿಯ ನೆಲೆಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾವ ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮಗೂ ಇಧರೆ ಒಳ್ಳಿಯದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಭಿನ್ನ

ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಭಾಲ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರತಿಸ್ಥಿತ ಪ್ರರಸ್ತಾ
ತಮ್ಮಣಿ ಬೇಗಾರ
ಸಂದರ್ಭ

NAGANATH
Gowripura

ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿನ್ನಲೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಟುಂಬಿಕ ಕಲಹ, ಬಡನ, ಜಾತಿಗಳ ಕಲಹಗಳ ನಡುವೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕಾಲ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಕ್ಕಳ ಜಗತ್ತಿನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾವು ಏನಾದರೂ ಬರದರೆ ಅವರಿಗೆ ಖುಸಿ ಆಗಬೇಕು. ಅವರ ಜೀವನ ಪರಿಚಯ ಆಗಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಪಾಠ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ವಿಧಾನ. ಇದನ್ನು ಬೋಧನೆಯಿಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರ ಸ್ವಿಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಬರಹ ಒಂದುತ್ತು ಅವರೂ ಆ ಭಾವಲೋಕನ್ನೇ ಇಳಿದು ಮನಸು ಹೃದಯ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

**ಯಾವುದಾದರೂ
ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು
ಒದಿ, ಇದರಲ್ಲಿ
ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳು
ಇವೆ. ನೀನು ಒದು
ಎಂದು ಹೇಳಿದಿದ್ದರೆ,
ಆ ಮನು ಪ್ರಸ್ತರ
ಒದುವುದಿಲ್ಲ.**